

Kamera filmowa Quarz M

AUTOR / WYTWÓRCA

CZAS I MIEJSCE

Czas powstania:
1965

Miejsce powstania:
, ZSRR

DANE TECHNICZNE

Wymiary:
wys.: 250 mm, sze.: 60 mm, gł.: 120 mm

Materiał:

Technika:

PRAWA

Właściciel obiektu: Muzeum Inżynierii i
Techniki. Wizerunki cyfrowe i metadane
obektu: domena publiczna. Opis
kontekstowy: licencja CC BY-NC-SA 3.0 PL
(Uznanie autorstwa - Użycie niekomercyjne -
Na tych samych warunkach 3.0 Polska).

POZOSTAŁE INFORMACJE

MIM 1355/VI/183

SŁOWA KLUCZOWE

czas wolny, fotografia, komunikacja,
kopiowanie, licznik, nośnik, obraz,
propaganda, przemysł, sprzęt fotograficzny,
sprzęt filmowy, zapis obrazu

Produkowana w latach 1965-1973 amatorska kamera filmowa Quarz M jest modyfikacją kamery Quarz 2, przygotowaną na potrzeby produkcji na eksport. Tak jak i pozostałe dwadzieścia cztery modele z tej serii, była przeznaczona na użytek prywatny. Z kamery Quarz 2 do dokumentowania życia codziennego korzysta Filip Mosh (grany przez Jerzego Stuhrę) – główny bohater filmu *Amator* z 1979 roku w reżyserii Krzysztofa Kieślowskiego. Kamera Quarz M posiada napęd wbudowany sprężynowy światłomierz selenowy i półautomatyczne ustawienie ostrości. Wyposażona jest też w, zamontowany na stałe, obiektyw z ogniskową 1,9-12,5 mm. Nagrywany materiał był zapisywany na taśmie celuloidowej 16 mm (2x8). Kamera umożliwia rejestrację obrazu czarno-białego bez dźwięku w różnych prędkościach taśmy: 12, 16, 24 lub 48 klatek na sekundę z możliwością cofania filmu. Quarz M to lekka kamera o kompaktowej budowie z odkręcaną od korpusu rękojeścią („uchwyt pistoletowy”), w której mieści się schowek na dwa filtry. Kamerę zaprojektowano tak, aby była łatwa w transporcie i wygodna w przechowywaniu. Po lewej stronie obudowy znajduje się klucz naciągowy w kształcie półkola, otwór na korbkę do przewijania taśmy, wskaźnik długości taśmy oraz pokrętła wyboru trybu taśmy i trybu prędkości. Z przodu, u góry umieszczono okienko wizjera bez wyrównania paralaksy, a niżej: wskazówkę dalmierza i czasu naświetlania, obiektyw z osłoną i fotokomórkę u nasady. Po prawej stronie obudowy znajduje się uchwyt otwierania komory i dźwignia wyboru przestony. Całe urządzenie pokryte emalią w kolorze stalowoszarym z odcieniem grafitowym. Elementy wykończeniowe – pokrętła, spust, klucz naciągowy, kanty pojemnika szpuli filmowej – poddano chromowaniu, przez co uzyskano łagodny wizualnie kontrast. Efekt ten dodatkowo podkreśla podłużny, wrzecionowaty i obły kształt kamery utrzymany w estetyce typowej dla lat 50. i 60. XX wieku. Urządzenie różniło się zatem wyglądem od kanciastych modeli kamer Quarz projektowanych od końca lat 60. Między soczewką obiektywu a fotokomórką znajduje się napis Quarz M. Utrzymano go w liternictwie stylizowanym na pismo odręczne, zgodne z alfabetem łacińskim a nie cyrylicą (tylko litera „z” przypomina odręczny zapis cyrylicą). Wynikało to z przeznaczenia kamer serii Quarz na sprzedaż eksportową do wybranych krajów Trzeciego Świata, a przede wszystkim na rynki państw komunistycznych zrzeszonych w Radzie Wzajemnej Pomocy Gospodarczej. Produkcja przemysłowa poszczególnych państw tego bloku podlegała specjalizacji uzgadnianej w porozumieniu z radzieckimi planistami. W zamyśle miało to gwarantować zróżnicowanie produkcji oraz płynność wymiany handlowej, w praktyce jednak prowadziło do hamowania innowacyjności wybranych branż przemysłowych w poszczególnych krajach. Z tego powodu nie doczekaliśmy się w Polsce rodzimych rozwiązań z zakresu produkcji małych kamer filmowych, bo urządzenia takie montowano w ZSRR, Czechosłowacji i NRD. Opracowanie: Filip Wróblewski